

अवश्यं करणीयं यत् तत् कर्त्तव्यमिति स्मृतम् ।
कृ + योग्यार्थे तथ्यः । करणयोग्यः । यथा,
हितोपदेशे ॥

“हीनसेवा न कर्त्तव्या कर्त्तव्यो महदाश्रयः ।
अज्ञा सिद्धप्रसादेन वने चरति निर्भयम्” ॥

कर्त्ता, [कृ] चि, (करोति क्रिया निष्पादयतीति वा ।
करोति यः कर्मन्ति शेषः । कृ + कर्त्तरि लच् ।)
कारकः । इति मेदिनी ॥ घटकारकान्तर्गतकारक-
विशेषः । उपदेवेनास्य घसंज्ञा कृता । अत्र
उक्तार्थे प्रथमा अनुक्तार्थे तृतीया विभक्तिर्भवति ॥
तस्य लक्षणम् । “क्रियानुकूलकृतिमत्त्वम्” । इति
सारमञ्जरी ॥ “यः करोति सः” । इति सर्ववर्म्मा ॥
“कृताश्रयः” । इति तार्किकाः ॥ “चेतनान्तरव्या-
पाराद्यवधानेन धात्वर्थनिर्यादकक्षेतनः कर्मकर-
णादिकारकचक्रप्रयोक्ता वा” । इति प्रायश्चित्तवि-
वेकः ॥ “क्रियामुख्यप्रयोजकौ कर्त्ता” । इति कम-
दीश्वरः ॥ स तु पञ्चविधः । क्रियामुख्यः १ हेतुकर्त्ता
२ प्रयोजकः ३ अनुमन्ता ४ यहीता ५ तथा च ।
“क्रियामुख्यो भवेत् कर्त्ता हेतुकर्त्ता प्रयोजकः ।
अनुमन्ता यहीता च कर्त्ता पञ्चविधः स्मृतः” ।
इति गोपीचन्द्रटीकाज्ञापनचक्रवर्त्ता ॥ स च
त्रिविधः । सात्त्विकः १ राजसः २ तामसः ३ ।

सात्त्विको यथा,—

“मुक्तसङ्गोऽनर्हवादी धृत्व्याहसमन्वितः ।
सिद्धसिद्धोर्निर्विकारः कर्त्ता सात्त्विक उच्यते” ॥

राजसो यथा,—

“रागी कर्मफलप्रेषुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽसुचिः ।
हर्षशोकान्वितः कर्त्ता राजसः परिकीर्तितः” ॥

तामसो यथा,—

“अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैकृतिकोऽलसः ।
विषादी दीर्घसूत्री च कर्त्ता तामस उच्यते” ॥
इति श्रीभगवद्गीता १८ । २६-२८ ॥

कर्त्ता, [कृ] णे, (करोति कृजति चतुर्दशभुवनानि
यः सर्वलोककृतेति यावत् । कृ + लृच् ।) पर-
सेष्टी । ब्रह्मा । इति मेदिनी ॥ क्रियानुकूलकृति-
मान् । स च त्रिविधः । यथा,—

“त्रिधैव ज्ञायते कर्त्ता विशेषेण प्रतिक्रियाम् ।
योग्यत्वप्रतिषिद्धत्वविशेषणपदान्वयैः” ॥

अस्यार्थः । क्रियां प्रति प्रकारचयेण कर्त्ता विज्ञा-
यते तस्य विवरणम् । स्वाध्यायोऽध्येतव्य इत्यत्र
योग्यत्वेन लब्धविशेषणार्थः ॥ १ ॥ अहर्हर्दयात्
दीक्षितो न ददातीत्यत्र प्रतिषिद्धत्वेन दीक्षिते-
तरपरः ॥ २ ॥ स्वर्गकामो यजेतेत्यत्र विशेषण-
पदान्वयेन स्वर्गकामः कर्त्ता ज्ञायते ॥ ३ ॥ *

नित्ये निधेये च यद्यत् साधनं तदभावस्तदभाव-
साधनं इत्यनुभवसिद्ध्या नित्याकरणं निषिद्धाचर-
णञ्च प्रत्यवायसाधनं शास्त्रावगतं अतस्तदभावो
नित्याचरणं निषिद्धाकरणञ्च प्रत्यवायाभावसाधन-
निति प्रत्यवायपरिहारार्थं निधोऽन्योऽन्येति
तदोपकृतिविशेषणपदाध्याहारादिति बोध्यं तत्तत्स्थं
विधिराकाशग्रन्थः । यथा, काम्ये स्वर्गकामो
यजेतेत्यत्र स्वर्गकामस्य कर्त्तव्यागविवक्षयं कार्यम् ।

नित्ये अहर्हः सन्ध्यामुपासीत इत्यत्र प्रत्यवाय-
परिहारार्थिनः कर्तुः प्रत्यहं सन्ध्यावन्दनविषयकं
कार्यम् । न कलञ्जं मज्जेयेदित्यत्रापि प्रत्यवायपरि-
हारार्थिनः कर्तुः कलञ्जभक्षणभावनविषयकं कार्य-
मित्येवं रूपा । इति धर्मदीपिका ॥

(महादेवः । यथा, महाभारते १३ । १७ । ६४ ।
“संग्रहो नियहः कर्त्ता सर्पचौरनिवासनः” ॥

विश्वस्युग्रं चक्राणोऽपि कर्त्तव्यात् आदिकर्त्ता विष्णुः ॥
यथा महाभारते १३ । १४६ । ४७ ।

“क्रोधहा क्रोधकृत् कर्त्ता विश्वाज्जर्महीधरः” ॥
कर्त्तका, स्त्री, (कृजति कृजतीति । कृत् + लृच् ।
स्वार्थे कृत् टाप् च ।) कृत्स्नखड्गः । यथा,—

“हास्ययुक्तां विनेत्राञ्च कपालकर्त्तकाकराम्” ॥
इति तन्त्रसारं प्रथमाध्यायम् ॥

कर्त्तव्यं, स्त्री, (कर्तुर्भावः । कर्त्त + भावे त्वम् ।) कर्त्तृ-
धर्मः । यथा, श्रीभगवद्गीता ५ । २३ ॥

“न कर्त्तव्यं न कर्म्मणि कोकस्य सृजति प्रसुः” ॥
कर्त्तुं, कृ कृष्येति । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
सुरां-परं-अकं-सेट् ।) रेफद्वययुक्तस्तकारः । कर्त्त-
यति कर्त्ताप्रयति धूलिजलेन । इति दुर्गादासः ॥

कर्त्ता, स्त्री, (करोति या कर्म्मणीतीति शेषः । कृ + लृच्
+ ङीप् च ।) कर्त्तरी । इति शब्दरत्नावली ॥
कारिका । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

कर्द्दं, कुत्सितरवे । इति कविकल्पद्रुमः । (भां-परं-
अकं-सेट् ।) उदरशब्दे । इति रमानाथः ॥

यकोऽर्थः । कर्द्दति काकः । रमानाथस्तु कौत्से-
कर्द्दतीति भट्टमल्लदर्शनादुदरसमन्विशब्द एव
अस्य प्रयोग इति मन्वानः कर्द्दति प्रियुरिति यदु
दाजहार तज्ज्ञेयम् । यत्तन्मते कर्द्दयुदरमित्येव
स्यात् । इति दुर्गादासः ॥

कर्द्दं, पुं, (कर्द्द + अच् ।) कर्द्दमः । इति शब्दरत्नावली ॥
कादा इति भाषा ॥

कर्द्दः, पुं, (कर्द्दं कर्द्दमं अटति कारणत्वेन प्राप्नो-
तीति । कर्द्द + अट् + अच् ।) शकम्भादित्वात्
अलोपे साधुः ।) करहाटः । पङ्कः । पङ्कारः ।
इति मेदिनी ॥

कर्द्दमं, स्त्री, (कर्द्दते इति । कर्द्द + भावे ल्युट् ।) उदर-
शब्दः । इति हेमचन्द्रः । पेटेर डाक इति भाषा ॥

कर्द्दमं, स्त्री, (कर्द्द + “कलिकर्द्यौरमः” ।) उणां ४ ।
८४ इति अमः ।) मांसम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

कर्द्दमं, पुं, (कर्द्दं कुत्सितरवे + “कलिकर्द्यौरमः” ।
उणां ४ । ८४ इति अमः ।) कर्द्दः । कादा इति
भाषा । तत्पर्यायः निधरः २ जम्बालः ३ पङ्कः ४
श्रादः ५ । इत्यमरः १ । १० । ६८ । (तथाहि
याज्ञवल्क्यः १ । १६७ ।

“रथ्याकर्द्दमतोऽनि स्पृष्टान्यन्यस्वभावसैः ।
मारुतेनैव शुध्यन्ति पक्षेकृकचितानि च” ॥

अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । रुक्षत्वम् । विष-
रोगवेदनादाहशोथनाशित्वम् । व्रणशोधनरो-
पणात्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

(“कर्द्दमो दाहप्रित्तिप्रशोधनः शीतलः सरः” ।
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥) स्वाय-

म्भुवसन्त्वनरे प्रजापतिविशेषः । स तु ब्रह्मण-
श्चायायां जातः । तस्य भार्या स्वायम्भुवसुकन्या
देवहूतिः । पुत्रः कपिलदेवः कन्याः कलाद्या नव ।
इति श्रीभागवतम् ३ । १२ । २७ ॥ पापम् ।

इत्युणादिकोषः । ४ । ८४ ॥ कृया । यथा,—
“वेदेषु कर्द्दमः शब्दचायायां वर्त्ततेः स्फुटम् ।

बभूव कर्द्दमाह्लातः कर्द्दमस्तेन कीर्तितः” ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे २२ अध्यायः ॥ (नाग-
विशेषः । यथा महाभारते १ । ३५ । १६ ।

“कर्द्दमश्च महानागो नागश्च वज्रमूलकः” ॥)
कर्द्दमाटकः, पुं, (कर्द्दमो मलादिः अक्षते निक्षि-
प्यते यत्र । कर्द्दम + अट् + अधिकरणे घञ् ।
ततः कप् । यदा कर्द्दमस्य मलादेः आढो निक्षेपो-
ऽयं । कर्द्दमे इव आढोगतिरिति केचित् ।
ततः कप् ।) विष्ठादिनिक्षेपस्थानम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥

कर्द्दमी, स्त्री, सुदूरदृष्टः । इति वैद्यकम् ॥
कर्पटः, पुं, (कौथिते क्षिप्यते इति । कृ + कर्मणि
विच् ।) कर्चासौ पटश्च इति कर्म्मधारयः । यदा
करस्थः पटः । शकम्भादित्वात् अलोपे साधुः ।)

मलिनत्वादितुङ्गीर्णवस्त्रखण्डम् । नेकड़ा इति
ख्याता । (यथा कथासरित्सागरे ४ । ६९ ।
“चौरखण्डैककर्पटः” ॥) तत्पर्यायः । लङ्काः २ ।
इत्यमरः ३ । ५ । ३३ ॥ नङ्काः ३ । इति भरतः ॥

पर्वतविशेषः । यथा, कालिकापुराणे ८९ अध्यायः ॥
“नीलशैलस्य पूर्वस्मिन् खरूपं प्रतिपादितम् ।
नाभिमण्डलपूर्वस्थां भस्मकूटस्य दक्षिणे ॥
पूर्वस्थां कर्पटो नाम पर्वतो यमरूपधृक् ।
तत्र याम्यशिला कृष्णा नीलाङ्गनसमप्रभा ॥
अधिलकायां राजेन्द्र व्यामपञ्चसु विस्तृता ।
पूजयेत्तत्र शमनं पागौ दण्डं सदैव यः ॥
धत्ते तु प्राणिनां निर्व्वं प्राणदण्डस्य साधनम् ।
हृष्यावर्गान्तु द्विभुजं किरीटमुकुटोऽञ्जलम् ॥
दधतश्चासिपुच्छीक्षं वामपागौ सदैव हि ।
हृष्यावस्त्रं स्थूलपदं वह्निर्निःश्वतदन्तकम् ॥
वराभयकरं नित्यं नृणां महिषवाहनम् ।
पूजयेत् परया भक्त्या याग्यवीजेन साधकः ॥
उपान्यवर्गस्यादिर्यो वर्णा विन्दिन्दुसंयुतः ।
यमवीजमिति ख्यातं यमस्य प्रीतिकारकम् ॥
अनेनैव तु मन्त्रेण शमनं यस्तु पूजयेत् ।
कर्पटाख्येऽचलवरे नापमृत्सु समाप्नुयात्” ॥
कर्पटधारी, [नृ] चि, (कर्पटं धरति धारयति वा ।
कर्पट + धृ + णिनि ।) मलिनजीर्णवस्त्रखण्ड-
धारी । भिक्षुकः । इति शब्दरत्नावली ॥

कर्पटिका, चि, (कर्पटोऽख्यस्य । कर्पट + अख्यर्थे
ठन् ।) कर्पटधारी । इति शब्दरत्नावली ॥

कर्पटी, [नृ] चि, (कर्पटोऽख्यस्य । कर्पट + इनिः ।)
भिक्षुकः । कर्पटधारी । इति शब्दरत्नावली ॥

कर्परः, पुं, (हृप् + बाहुलकात् चरन् । लता-
भावश्च ।) कपालः । इत्यमरः ३ । ६ । ६८ ॥ मातार
खुलि इति भाषा । शस्त्रभेदः । कटाहः । इति
मेदिनी ॥ उडम्बरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥